

Paul Joostens (Antwerp 1889 - Antwerp 1960)

Feast, 1917

Oil on paper, laid down on canvas

885 x 900 mm

Signed lower left: P. Joostens

In a letter to Paul Van Ostaijen from 8 February 1921, which includes a sketch of the painting, Paul Joostens offers an 'explanation' of this festive painting, that dances in its whirling lines and wild colours: 'Everything that's festive, the hour of the clock, the guests, the musicians (violin), the palms, the curtain, the perfumes, the champagne ... But all comes down to plucking the large erotical plantanimal-human-form-female fruit! That's all there is to say about it. It remains Impression of the feast - so it's not necessary to bore a hole through the painting in order to understand it.'

Provenance:

Maurice Van Essche (director of Ç a Ira), Antwerp

R. Rommens, Antwerp

Private collection, Antwerp

Exhibitions

Herford, MARTA, 2008, Ad Absurdum, illustrated

Knokke, Huib Hostes Huis, Huib Hoste en zijn tijdgenoten. Belgische Avant-Garde 1914-1930, 2018

Literature:

Georges Marlier, L'oeuvre plastique de Paul Joostens, Antwerp, 1923, ill. p.41

Jean F. Buyck, Antwerp The New Spring, Antwerp, 1991, colour ill. p. 303

Peter J.H. Pauwels, Pauwels, Huib Hoste en zijn tijdgenoten. Belgische Avant-Garde 1914-1930, Knokke, Gallery Ronny Van de Velde/Delen Private Bank, 2018, pp.146-147

Artist description:

Geboren in een Antwerps Franstalig bourgeois milieu wilde hij eerst architect worden, maar na zijn studies aan de academie sloot hij zich aan bij de Antwerpse Avantgarde.

Rond 1916 schilderde hij kubistisch en vanaf 1919 maakte hij dadaïstische abstracte collages en objecten van wegwerpmaterialen. Hij publiceerde in 1922 een dadatekst, "Salopes ou le quart heure de rage au soleil". Zijn vrienden waren de dichter Paul Van Ostaijen en de gebroeders Jaspers. Samen stichten ze "De bond zonder gezegeld papier"

Rond 1925 keerde hij de Avantgarde de rug toe, brak met zijn vrienden en schiep een eigen stijl, de "Joostens gotiek". Geïnspireerd door Hans Memling en de Vlaamse primitieven schilderde hij talloze madonna's en religieuze taferelen. Maar daarnaast schilderde en tekende hij ook sensuele kindvrouwtjes uit de Antwerpse volksbuurten die hij "Poezeloezen" noemde, een thema dat hem gans zijn leven obsedeerde. Hij maakte reeksen fotocollages en schreef poëzie, dagboeken en andere teksten die meestal ongepubliceerd bleven. In de vijftiger jaren hernam hij zijn dadaïstische assemblages. Zijn temperamentvol karakter voerde hem in een isolement dat hij uitdrukte in duistere houtskooltekeningen. Hij stierf vereenzaamd. Pas na zijn dood kreeg hij in 1976 een retrospectieve in het ICC in Antwerpen.